

Motion

1975/76: 2341

av herr Romanus

med anledning av propositionen 1975/76:145 om ändrade regler för bostadstillägg

Samhällets kontanta stöd till barnfamiljerna bör enligt folkpartiets mening omfatta allmänna barnbidrag, bostadstillägg, föräldrapenning och vårdnadsbidrag. De olika delarna bör vara väl samordnade med varandra.

Bostadstilläggen är ett betydelsefullt komplement till de allmänna barnbidragen, framför allt för familjer med låga och medelstora inkomster samt flera barn. Det finns emellertid flera skäl att sätta frågetecken kring bostadstilläggen. Från principiell utgångspunkt är det att föredra om föräldrarna själva kan bestämma om användningen av samhällsstödet. Från administrativ och teknisk synpunkt har bostadstilläggen flera nackdelar. Den nuvarande inkomstprövningen bygger på en föräldrad inkomst. Marginaleffekterna är också med de nuvarande reglerna betydande. Men bostadstilläggen är i dag ett nödvändigt inslag i familjepolitiken. De ger ett betydande stöd till de familjer som bäst behöver det, antingen därför att de har låg eller medelstor inkomst eller därför att de har flera barn.

Boende- och bostadsfinansieringsutredningarna har i betänkandet (SOU 1975:51-52), "Bostadsförsörjning och bostadsbidrag", bl. a. prövat olika modeller för hur ett bostadsbidragssystem skulle kunna utformas för att minska nackdelarna hos de nuvarande bostadstilläggen. Utredningarnas förslag skiljer sig från nuvarande bestämmelser bl. a. genom en annan regel för minskningen av bidraget då inkomsten ökar. Det bidragsbelopp, som reglerna om bidrag per barn och till hyran leder till, skall enligt förslaget minskas med 14 % av inkomsten, i princip från en inkomst av noll. Vid en inkomst som överstiger 50 000 kr. för barnfamiljer och 33 000 kr. för hushåll utan barn föreslår utredningen, att minskningen skall ske med 20 % av inkomsten.

Regeringen finner det emellertid inte möjligt att lägga utredningens förslag till grund för ett bostadsbidragssystem. I propositionen föreslås i stället att vissa förbättringar görs inom ramen för det nuvarande systemet. Bl. a. innebär propositionen en anpassning av inkomstgränsen för fullt bidrag till de förändringar som ägt rum i det allmänna löneläget och en anpassning av de övre hyresgränserna till de förändringar som ägt rum i det allmänna hyreskostnadsläget. Däremot vill regeringen inte gå med på den sänkning av den högre reduktionsfaktorn till 20 % som utredningarna enhälligt hade föreslagit att gälla för inkomster över 50 000 kr.

Detta innebär att allt större grupper får känna av den skärpta marginaleffekten på 24 %, ovanpå den vanliga marginalskatten.

Trots de förbättringar som skett leder de sammanlagda effekterna av marginalskatt, minskade bostadsbidrag och höjda daghemsavgifter till att människor med vanliga inkomster får behålla alltför litet av en inkomsthöjning. Därför bör riksdagen bifalla utredningens förslag. Jag föreslår alltså, att bostadsbidragen för barnfamiljer skall minskas med 15 % för inkomster över 32 000 kr. och med 20 % för inkomster över 50 000 kr.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer jag
att riksdagen beslutar att bostadsbidrag för barnfamiljer skall minskas med 20 % av inkomsten över 50 000 kr.

Stockholm den 25 mars 1976

GABRIEL ROMANUS (fp)